

Editorial

Medicines a la intempèrie que després van al consumidor

Moltes vegades parlem de coses de calaix. Obvietats que deuriem ser-ho, però que per culpa de la legislació obsoleta o, sovint, inexistent, no troben solució al que és de sentit comú. És el cas de les capses de medicaments que es poden passar hores al carrer, a la intempèrie, esperant que les farmàcies obrin les portes i per tant passin a estar en unes condicions molt més saludables, però sobretot higièniques.

És segur que qualsevol persona amb dos dits de front pensarà que

s'ha de trobar una solució, i que la regulació d'aquests procediments hauria de ser una prioritat com tant d'altres, però el fet és que no és nou que hi hagi aquestes queixes i denúncies, i el que tampoc no és nou

És el Govern qui ha de regular aquesta problemàtica

és que, passen els anys, i no es mou fitxa.

Continuem veient farmàcies que acumulen les seves comandes als distribuïdors i que aquests deixen en les portes esperant que algú les posi a dins en prestatgeries, el magatzem i fins i tot en neveres. Són coses que no poden passar en un país on, a més, les inclemències del temps poden fer molt mal en les medicines.

Socialdemocràcia i Progrés ha fet la denúncia, ha aixecat el teló i ha insistit com en el passat ja s'ha avisat en què aquestes situacions no

Andorrana de Publicacions no es fa responsable de les opinions publicades a les seccions de la Finestra Oberta, la Tribuna i el Torn de Paraula. Totes les opinions expressades en aquestes seccions són responsabilitat dels seus autors.

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

són les més salubres, però és la societat la que també ha de fer força per obligar els nostres governants a legislar o regular aquestes situacions que poden arribar a portar problemes seriosos en una qüestió que no és cap broma.

Són situacions d'aquestes en les quals la força de l'oposició es posa en pràctica per denunciar males pràctiques, la premsa se'n fa ressò i han de ser els governants en què, potser perquè no ho veien abans o potser perquè són massa lents en les seves decisions al respecte, han de posar el tan conegut fil a l'agulla.